

[Statsministeren.]

jeg, saaledes som det er Sædvane, fremsætte nogle korte Bemærkninger, idet forskellige Fagministre formentlig senere vil beskæftige sig med nogle af de Enkeltheder, som er fremført.

Jeg deler den Glæde over Beskæftigelsens betydelige Omfang, som fandt Udtryk i det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Tale. Det var unægtelig en betydelig Ændring i Situationen, der indtraadte, da vi blev færdige med den lange Vinter og Arbejdet paa forskellige Omraader, ogsaa nye Omraader, kom i Gang, og selv om der er ydet Bidrag til Arbejder, som ikke er Statens egne, har dette dog været af betydelig Værdi for Samfundet og af stor Betydning for de mange, der var arbejdsløse. Naturligvis er de iværksatte Foranstaltninger af midlertidig Karakter, saaledes som det maa være, naar Brændsel og Raastoffer kun kan fremskaffes i alt for ringe Mængde og Produktion af normal Art derfor ikke kan ventes iværksat. Jeg anerkender det Bidrag, Rigsdagen ved sin Lovgivning har ydet til Fremme af Beskæftigelsen, og jeg anerkender Borgernes Beredvillighed til at udlaane Penge, men jeg tilføjer, at Aktiviteten maa fortsættes, indtil normale Tilstande igen kan fremkalde normale Tilførsler og normal Beskæftigelse.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har naturligvis Ret, naar han siger, at vi er langt fra Vejs Ende. Det gælder i mere end een Henseende, og derfor maa Forstaaelse og Samvirke fremdeles paakaldes. Det Samarbejde, der nu udøves af de politiske Partier, er ikke en Opgivelse af principielle Opfattelser, men en Erkendelse af, at Tiden nu stiller andre Krav end Tider, hvor Meningerne uden Skade kan brydes. Man har filosoferet over Samarbejdets eventuelle Varighed, og der er sikkert forskellige Meninger derom. Jeg vilde nu beklage, om alt Samarbejde skulde ophøre, naar en Ændring i Landets Tilstand indtræder. Der er sikkert Brug for Samarbejde i en længere Tid, maaske fremdeles, og maaske ogsaa for Virkningerne af dette Samarbejde paa forskellige Befolkningskredse, men det er vistnok for tidligt at lægge sig fast i Formodninger og Forventninger angaaende noget saadant ukendt og fremtidigt.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremdrog den mærkelige norske Udtalelse om Grønland. Det er en Selvfølge, at den danske Nation maa fastholde den Ret, som den internationale Domstol tilkendte Danmark, og den maa fastholdes, selv om det er en nordisk Nation, der ønsker at trænge

ind. Naturligvis kan man engang tale om de ved en Traktat aftalte Rettigheder i Østgrønland, men det er Danmark, der har Suveræniteten, og derom er der ikke Adgang til Forhandling. Vort Standpunkt er ikke ændret af de Forhold, som Tiden har medført, og vi har, som bekendt, ogsaa Amerikas Tilsagn om, at Grønland efter Krigen vender tilbage til den danske Administration.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte sluttelig i sin Tale om Besættelsens Tryk paa Danmark. Naturligvis hviler Besættelsen som et Tryk paa Danmark. Jeg ser imidlertid Besættelsen som et Led i det mægtige Opgør, hvori Tyskland befinder sig for at skabe nye Tilstande i Europa. Man maa ikke forglemme Baggrunden for denne Tilstand ved Bedømmelsen af Situationen. Den danske Regering har, som man ved, en positiv Indstilling til Tidens Problemer og har i den Udstrækning, disse har meldt sig hidtil, medvirket til at løse dem, saa godt som Forholdene tillod det, og vi har med Rigsdagen skabt et Samarbejde, som utvivlsomt vil være en betydelig Fordel, efterhaanden som Udviklingen skrider videre frem.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard gjorde nogle Bemærkninger om Ministeriernes Pressesekretariat. Bl. a. fremhævede han, at der er opført et Beløb dertil, som er 25 pCt. højere end i indeværende Aar. Jeg skal blot sige, at Forhøjelsen af det budgetterede Beløb skyldes ikke nogen Udvidelse af Pressesekretariatet, men i Hovedsagen Pristigningen.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen berørte Pressesekretariatet. Det ærede Medlem forstaaer ikke, hvorfor der er Medarbejdere af forskellige politiske Retninger. Jeg kan oplyse, at det er derfor at tilvejebringe en alsidig og ikke en ensidig politisk Behandling af Stoffet.

Venstres ærede Ordfører sagde videre, at Venstre ser saadan paa dette Pressesekretariat, at der ingen Brug er for det, og at man derfor henstiller, at Bevillingen til det stryges. Dette giver mig Anledning til med nogle faa Ord at søge at pege paa den Virksomhed, der udøves af Pressesekretariatet.

I det Aars Tid, der er gaaet, siden Pressesekretariatet blev oprettet, har det for Ministerierne og Centraladministrationen i mange Spørgsmaal været det Organ, som kunde bruges til at faa Oplysninger frem til vide Kredse af Befolkningen gennem Dagspressen og Radioen. Det drejer sig om Meddelelser om den ene og den anden Ting, om Oplysninger om den og den Foranstaltning med nærmere Skildringer af Ordninger og